

vor nye militære Udvikling gaaer i den Retning, at det er vore Flankestillinger, vi maae tye til, og troer virkelig det ærede Medlem for Alvor, at en ved Dannevirkestillingen slagen Armee kan holde sig i Marken i Sylland? Vilde han som Hærfører for en saadan Armee vove at lade Armeens Gros rykke op i Sylland? Jeg troer det ikke. Det er jo sikkert, at det, der skal give os vor Styrke, er en nogenlunde let Kommunikation mellem vore Flankestillinger; det er det, at man skal kunne bevæge sig med nogenlunde Lethed fra den ene til den anden, saa at Tjenden i hvert Dieblis maa være vidende om, hvor han vil træffe vor Hovedstyrke. Hvorledes vil imidlertid deres Betydning blive ligeoverfor en saadan Sernbane, som det ærede Medlem har foreslaaet? Dersom man vilde sætte en prensissk Generalstabsofficer til at gjøre Forslag til et dansk Sernbanesystem, er det min Overbevisning, at han ikke kunde opfinde Noget, der var mere tilfredsstillende for hans Interesser end dette Forslag. Det, som er søgt opnaaet ved at føre Sernbanen ind i Fredericia, er den fuldstændig betryggende Afbrydelse af Banen, det er det, at idet Hovedsporet af Sernbanen føres igjennem Fæstningen, er der et Punkt, som Tjenden først skal bemægtige sig, førend han, uden meget stor Anstrengelse og Vanskelighed, kan skaffe sig en Sernbanekommunikation længere op i Landet. Lade vi derimod vore Sernbaner ligge 4 til 5 Mil West for Fæstningen, saa er, saafremt den danske Hær er tvungen ud af Dannevirkestillingen og tvungen til at gaae ind i Flankestillingen, Tjenden fuldstændig Herre over vort hele Sernbanesystem, og han kan tillige for en stor Deel være Herre over Telegrafsystemet; i ethvert Fald kan han langt lettere tilvejebringe en manglende Telegrafforbindelse end en manglende Sernbaneforbindelse. Han kan i kort Tid være underrettet om enhver Bevægelse paa et hvilket som helst Punkt af Operationslinien, og han er istand til at kunne koncentrere sine Tropper med det Sernbanemateriel, som han kan skaffe fra Syden, med en saadan Hurtighed, at vor Kommunikation tilspes derimod Intet har at betyde. Jeg kan saaledes ikke Andet end paa det Aller alvorligste advare imod at gaae ind paa dette Forslag, da

det staaer i en saa stærkende Modstrid til hele den nyere militære Udvikling her i Landet, navnlig til de store Befæstningsarbejder, der ere foretagne, at jeg ogsaa er overbevist om, at ingen Regjering vil være istand til at gaae ind derpaa. Dette Forslag har endnu en anden Side, som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa. Det synes nemlig ikke at være saa meget beregnet paa de Egne, hvor igjennem Sernbanen skal gaae, eller paa hele den gjennemgaaende Trafik, som det synes mig at være et bekvemt Vaaben, navnlig naar man tager Hensyn til den Motivering, der gives, imod de Forbringere, der kunne reises i mere vestlige Interessers Navn. Naar man nemlig kan svare dem, som engang ville komme til os, naar vi have fuldført det østlige Sernbanenet og sige: Tænk ogsaa paa Vestjylland, at det trænger til lette Kommunikationsmidler —: „Det have vi tænkt paa, have vi ikke lagt Sernbanen fra Bamdrup op imod Nord, for at fremme disse Interesser,“ da er jo dette en ganske bekvem Maade for dem, der nære en saadan Mistillid til alle Sernbaneforetagender som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Ved Forslaget under Nr. 2, som det ærede Medlem har stillet tilsligemed et Mindretal, skal jeg ikke opholde mig videre; det er ikke fuldt saa betænkeligt som Forslaget under Nr. 1; men det er dog for mig ligesaa umuligt at tiltræde som det foregaaende. Det Mindretal eller, som det nu er blevet til, et Fleertal, der optræder under Nr. 3, ngies jo med at indstille til det ærede Thing at forkaste saavel Regjeringens Forslag som alle de andre stillede Endringsforslag. Det er naturligtvis en Selvsølge, at jeg, som har været med at stille et andet Forslag, ikke kan være meget glad ved en saadan Proposition, og at jeg maa gjøre mig Umage for at tale derimod. Jeg skal herved kun holde mig til ganske enkelte Punkter i den Motivering, de ærede Medlemmer have givet for deres Forslag, og jeg skal da først bemærke, at Resultatet af dette Forslags Vedtagelse efter de Herrers Mening maa blive, at den Linie, der bliver at anlægge mellem Veile og Narhuus, vil blive Linien Veile-Horsens-Underup-Nybrabrand-Narhuus; men jeg skal dog gjøre